lanlario (1). Speco de granda gardohundo (canis laniarius).

lantano 2 🛣. La. Ĥemia elemento. Malofta metalo, kies atompezo estas 138,9.

- *Lanterno. Speco de skatolo kun travidaj flankoj, en kiun oni metas kandelon aŭ alian lumilon, por ĝin ŝirmi kontraŭ ento: ~a kolono Z. Kp Lampo. Magla ~o Z. Primitiva projekcia ~o.
- *Lanugo. 1 Tre delikata, maldika k malpeza plumaro, kovranta la ventron de la birdoj sub la pli dikaj plumoj : ~a litkuseno. 2 Tre delikata hararo unuafoje kreskanta sur lipoj, vangoj k mentono de junuloj. 3 Io simila al ~o : la ~o de persiko; ~aj (kovritaj je ~o) folioj, florbutonoj; (f) la branĉoj ~aj de neĝo Z. Kp Lano.

lapo Z . G. de kompozitoj, kreskanta sur nekulturatej lokoj (lappa).

laparatomio . fiirurgia malfermo de la ventra pario. Prova ~o. ~o farita poresplore.

Laplso. Solida arĝenta nitrato, uza ta kiel kaŭterizilo, kantaŭ nomata: infera ŝtono.

laro m. G. de grandaj mevoj (larus).

- *Lardo. Subhaŭta tavolo da graso, ĉe porko; porkograso. Kp sево. ~l (tr). Enpiki ~erojn en viandon.
- *Larga. 1 Granda laŭ la direkto perpendikulara al la longeco : ~a rivero, strato, litv, mano, pordo, brusto, fasado de domo; ĉapelo kun ~aj randoj; ~eco de ŝultroj; mal~a rubando. 2 Havanta difinitan dimension laŭ la direkto perpendikulara al la longeco: rubando ~a je du centimetroj : voicto ~a du paŝoin : tiu ŝlofo havas unu metron da ~o. 3 (f) Vasta. multampleksa : ~a (ne alĝustigita) vesto; ~a (vaste komprenanta; tolerema) spirito; ~a (senskrupula) konscienco Z; la ~eco de la ideoj; vorto uzata ~sence; el fremda ledo oni lranĉas ~e Z; pli~igi robon; ~igi la debalon; tiam la ebloi de teknika progreso ~iĝos; grado de ~o (distanco de iu loko al la terekvatoro, mezurata laŭlonge de la meridiano de tiu loko. Kp LATITUDO).

Lariko. Sola arbo el la fam. koniferoj, kiu perdas vintre siajn foliojn (larix).

*Laringo. Supera parto de la trafieo en kiu formiĝas la voĉo. ~a frikativo (Fon). Sono H.

- laringito . Inflamo de la laringo : ~o akuta, kronika (= gorĝinflamo).
- *Larmo. Guto de akveca fluaĵo, kiu elfluas el la okuloj: vizaĝo superverŝita de ~oj; ~oj de ĝojo; vi manĝigis al mi panon ~an Z (malsekigitan de ~oj); ~e malsekaj okuloj; (1) la ~oj de la roso; (1) funebra nigra drapo kun arĝentaj ~oj, ~l (ntr). Ellasi, verŝi ~ojn: ~i senŝeligante cepojn, pro fumo. Kp plori.
- *Larvo. Unua senflugila, ordinare raŭpsimila, formo de insekto post ĝia eloviĝo k antaŭ ĝia naskopova formo: raŭpo estas ~o de papilio. Kp коконо, PUPO, KRIZALIDO.
- *Lasl (tr). 1 Ne plu teni, ne plu konservi : ricevinte baton sur la mano li ~is (~is fali) sian bastonon; ~u tiun malpuran paperon ; la febro ~is min ; ~i sian lokon; ~i sian oficon pro malsano, la laboron por iri promeni. Kp forlasi. 2 Ne preni kun si ; restigi sur iu loko aŭ en iu stato : ~i libron sur la tablo, infanon ĉe la hejmo; ~u la bastonon k prenu la pluvombrelon; ~i lokon neokupita; ~u min sola Z; mi ne povas ~i lin senhelpe ; li min ~is libera ; ~u ŝin trankvita Z. 3 Ne malhelpi : li min ~os libere iri Z; ~i sin peli de la ondoj Z; ~u, ke mi aŭskullu ; ~u, mi ne volas diskuti kun vi ; mi pacience ~is lin paroli Z ; ~u min rakonli al vi...; transdoni la aferon al ies dispono, sen timo, ke li ~os ĝin fali Z; ~u la infanojn veni al mi; li bedaŭrinde ~is forkuri la \$leliston; ne ~u min forgesi pri la horo; ĉi tiu tamen ne ~is sin fortimigi∑; oni ne devas tion ĉi ∼i rimarki K ; ĉu vi pensas, ke ŝi volus naĝi aŭ ∼i, ke la akvo fermiĝu super ŝi Z ? mi ~is lin at la kaprico de lia koro, ke li iru laŭ siaj intencoj Z. 4 Transdonante ne konservi : ~i riĉan heredaĵon al siaj gefiloj; ∼i al servislo la ŝlosilojn de sia domo. 5 Ne malhelpi iri : ŝteliston neniu ~as en sian domon Z; min ~u for Z! Rim.: Kvankam oni trovasiom ofte ĉe Z la verbon iasl uzata antaŭ infin. en senco de lgi, tiu germanismo, kiu povas naski konfuzon, estas nepre evitinda : li ~is poluri sian kronon Z; vi ~is min voki Z (vi igis voki min). Al~l (tr). veni; ne kontraŭstari; permesi, ke iu faru, ke io okazu : al~i novan kamaradon . en la ludon; la hundo al~as neniun en la